

§ CORR. ROM. a Excerptat. Sic ex originali, & Polycarpo, & Ivone, & Burchardo: nam in Gratiani exemplaribus erat, accusat.

§ PITH. a Etiam. Abest in 2. V. C.

III. IDEM ibidem, c. 10. [an. 443. Româ in Galliam.]

Post Penitentiam ad militiam secularem redire non licet.

III. IDEM ibidem, c. 10. [an. 443. Româ in Galliam.]

Decennio penitent, qui post Penitentiam ad secularem militiam redeunt.

§ I qui verò per Dei gratiam vocati, primò quidem offendentur fidem suam deposito militie cingulo, post hæc autem ad proprium vomitum sunt reversi, ut & pecunias darent, & ambient redire rursùm ad militiam; isti decem annis sint inter Penitentes post primum triennium, quo fuerint inter audientes. Ab omnibus verò præcipuè illud observetur, ut animus eorum, & fructus Penitentiae attendatur. Quicumque enim cum omni timore, & lachrymis perseverantibus, & operibus bonis conversionem suam non verbis solis, sed opere, & veritate demonstrant; cum tempore statutum etiam ab his fuerit impletum, & orationibus jam coeperint communicare; licebit Episcopo humanis etiam circa eos aliquid cogitare. Qui verò indifferenter haberint lapsum, & sufficere sibi, quòd intra 4 Ecclesiam introierint, arbitrantur; isti omnimodo tempora statuta complebunt.

§ CORR. ROM. a Caput hoc est posterior pars Capituli II. ex præca versione: quæ versio est omisa in postrema quatuor tomorum Colonienis Conciliorum editione, & ejus loco quatuor versiones posite, ex quibus facillè corrigi possunt quæ in hac interdum obscuræ, & mutilatæ dicuntur. Quod verò ad sententiam Canonis pertinet, legenda sunt, quæ à Zonara, ac Balsamone in ipsius explicatione, & à Rufino lib. 10. Historiæ Ecclesiasticæ, c. 6. & à Cardinali Varmienf. contra Brentium lib. 3. afferuntur. Agitur enim de illis militibus, qui impio Licinio vetante cingulum militie ab iis retineri, qui fidem Christo datam servare velent, illum abjicere, quam fidem frangere maluerant; ac tamen postea cupiditate terrena victi, illum recuperare conati fuerant; quod argumento erat, ipsos à fide desecisse. In codice verò Canonum hæc est inscriptio hujus capituli: De his qui abrenuntiaverunt, & iterum ad seculum sunt regressi.

§ PITH. a conversionem. ] V. C. conversationem.

§ Indifferenter. ] V. C. indifferenter.

§ Intra. ] Abest à V. C.

V. Item ex CONCILIO AURELIANENSI I. c. 13. [an. 511. in Gallia.]

A communione suspendatur, qui post Penitentiam ad secularia redeunt.

DE his 9, qui suscepta penitentia Religionem suæ professionis oblit, ad secularia relabuntur; placuit eos & à communione suspendi, & ab omnium Catholicorum convivis separari. Quòd si post interdictum, cum eis quicumque præsumpserit manducare; & ipse communione privetur.

§ PITH. a De his &c. ] Sic 3. V. C.

VI. Item GREGORIUS VII. in Synodo Romana c. 6. celebrata. [an. 1078. Roma.]

Qua sit falsa Penitentia.

Falsas 9 penitentias dicimus, quæ non secundum auctoritatem sanctorum Patrum pro qualitate criminum imponuntur. Ideoque quicumque miles, vel negotiator, vel alicui officio deditus, quod sine peccato exerceri non possit, si culpis gravioribus irretitus ad penitentiam venerit, vel qui bona alterius in justè detinet, vel qui odium in corde gerit, recognoscatur fide veram penitentiam non posse peragere, per quam ad æternam vitam valeat pervenire; nisi negotium derelinquat, vel officium deserat, & odium ex corde dimittat; bona, quæ injustè abstulit, restituat; arma deponat, utriusque non ferat, nisi consilio religiosorum Episcoporum pro defendenda justitia. Ne tamen desperet; interim quidquid boni facere poterit, hortamur, ut faciat: ut omnipotens Deus cor illius illustret ad penitentiam.

§ CORR. ROM. a Arma. ] Totum hoc membrum quod pertinet ad arma, in originali, & Polycarpo est ante verba illa, negotium derelinquat. Sed ob Glossam ordo non est restitutus.

VII. Item GREGORIUS in homilia 24. Evangel. [c. an. 593. ibid.]

Post conversionem ad negotium redire non licet, quod sine peccato agi non potest.

§ Negotium, quod ante conversionem sine peccato extitit, hoc etiam post conversionem repetere culpa non fuit.

§ Infrâ. Sunt enim pleraque negotia, quæ sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quæ ergo ad peccatum implicat; ad hæc necesse est, ut post conversionem animus non recurrat.

VIII. Item INNOCENTIUS Papa II. in Concilio Romano, c. 22. [an. 1139. ibid.]

De eodem.

FRatres nostros Episcopos, & Presbyteros admonemus, ne falsis penitentis Laicorum animas decipi, & in Infernum petrahi patiantur. Falsam autem penitentiam esse constat, cum spretis pluribus de uno solo penitentia agitur; aut cum sic agitur de uno, ut non discatur ab alio. Unde scriptum est: qui totam Legem observaverit, offendat autem in uno, factus est omnium veus; scilicet, quantum ad vitam æternam: sicut enim si peccatis esset omnibus involutus; ita si in uno tantum maneat, æterna vitæ janua non intrabit. Falsa etiam sit penitentia, cum Penitens ab officio, vel curiali, vel negotiali non recedit, quod sine peccato agi nulla ratione prævalet: aut si odium in corde gestetur, aut si non offensus cuiuslibet satisfiat, aut, si non indulget offensenti offensus, aut si arma quis contra justitiam gerat.

§ Et in Conc. Urbani II. apud Melphiam, c. 15. Et in Conc. Gregor. VII. an. 1080. 4. Pars. dist. 15.

§ Jac. 2. 2. Pars. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

§ Luc. 17. 4. dist. 17. Sup. dist. 1. quem periclit. §. quare qui.

timuerunt, & detestabile seferunt. Illi quidem adeò cæci erant, quòd summam Sapientiam sperabant capere suis infidiis. Quòd illis paruit, quòd tunc quique vitavit, videret Sacerdos, qui in hoc errore peior illis Judæis extiterit.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scripturæ non repugnat; sed concordant, si locus, & tempus, & modus Penitentiae pacem adhibeat. Cum enim tot sunt, qui labuntur, ut proximam dignitatem ex autoritate defendant, & quasi autum peccandi sibi faciant, rescindenda est spes illa. Si verò locus est ubi ista non concurrunt, restitui possunt qui peccant. Itaque Pontifex justus, atque discretus non cogit Sacerdotes suos semper abjicere, nec mox restituere, nisi statutum fuerit à Romano Pontifice.

§ 3. Caveat spirituales Judex, ut sicut non commisit crimen nequitiae, ita non careat munere scientiae. Oportet enim ut sciat cognoscere quicquid debet judicare. Judicia enim potestas hoc exposulat, ut quod debet judicare, discernat. Diligens igitur inquisitor, & subtilis investigator sapienter, & quali acutè interroget à peccatore, quòd forsitan ignorat, vel verècundià velit occultare. Cognito itaque crimine, varietates ejus non dubitet investigare, & locum, & tempus, & cetera, quæ supra diximus in exponendo eorum qualitates. Quibus cognitis adit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, elemosinas dando, & cetera bona pro eo faciendo: semper eum juxta leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. Doleat loquendo, instruat operando, sit particeps laboris, qui particeps vult fieri gaudii: doceat perseverantiam: caveat, ne corruat: ne juxta perdat potestatem judicariam. Licet enim Penitentia ei possit acquirere gratiam, non tamen mox restituit in potestatem primam. Etsi enim Petrus post lapsum restitutus fuerit, & sæpe lapsus Sacerdotis reddita sit dignitas potestas; non est tamen necessè, ut hoc omnibus concedatur quasi ex auctoritate. Inventur enim auctoritas 9, quæ concedit, & quasi imperat: invenitur alia, quæ minime concedit, sed vetat: quæ Scriptur